

Reactie Mijn Kind Online op NRC artikel van 5 april 2012 op Facebook.

Zie <http://www.facebook.com/MijnKindOnline>

Door Remco Pijpers, directeur Stichting Mijn Kind Online.

Lofzang op de mediacoach

Laat ik er maar niet om heen draaien: ik heb groot respect voor mediacoaches die zijn opgeleid door de Nationale Opleiding Mediacoach van Liesbeth Hop en Bamber Delver. Ik vind het belangrijk dat te benadrukken na een kritisch artikel in NRC Handelsblad vorige week donderdag over de NOMC, waarin ik ook werd geciteerd. Dat artikel riep veel emoties op. Jullie zouden moeten samenwerken in plaats van elkaar te 'bevechten', zei iemand de dag erna. Goed idee?

Misschien wel als ik kijk naar de NOMC-afgestudeerden. Neem mediacoach Sanne Kuyt, voorheen leerkracht aan de dr. Bosschool in Utrecht en nu werkzaam bij Creative Learning Lab in Amsterdam. Hij maakte een lipdub die duizenden views op YouTube trok. Hij inspireerde zijn leerlingen en heeft ondergetekende geïnspireerd met zijn creatieve kijk op hoe je kinderen met digitale media om kunt leren gaan. Niet voor niets portretteren we hem in ons nieuwste boek dat in juni gaat verschijnen.

Er zijn veel meer mediacoaches die wij buitengewoon waarderen. Muriel Warners bijvoorbeeld, iemand met wie ik zeer prettig samenwerkte op de redactie van Planet Internet acht jaar geleden. Geweldig dat zij haar deskundigheid heeft uitgebreid met NOMC-bagage en zich inzet voor kinderen. Karin Sieders, Ruud Spelbos, Elle Peters, Frits Meijer - allemaal mensen die de opleiding hebben gevolgd en fantastisch werk verrichten en met wie ik heb samengewerkt of met wie ik nog zou willen samenwerken. En wat te denken van Ivo Wouters, docent aan de NOMC, die jarenlang ook voor Mijn Kind Online heeft gewerkt?

Meer dan 800 mensen zijn bij de NOMC opgeleid en ook dat dwingt respect af. Ik doe het Hop en Delver niet na. Kan ik niet.

Nu is stichting Mijn Kind Online, de club waarvoor ik verantwoordelijk ben, ook een andere organisatie, met een andere insteek. Bamber Delver en Liesbeth Hop leiden vooral op en hoewel onze stichting ook lezingen, workshops en gratis gastlessen verzorgt, zijn we vooral goed in observeren, onderzoeken en publiceren. Van het 'Handboek Mediawijsheid op School' tot 'App Noot Muis', 'Hey, what's app?' en 'Contact!', over kinderen en nieuwe media'.

We signaleren ook. In de EenVandaag-uitzending op 28 maart (http://www.eenvandaag.nl/criminaliteit/40028/doodgestoken_na_online_tienerruzie) pleitten we voor meer media-deskundigheid binnen de jeugdzorg. Er is vooral meer expertise nodig op het gebied van mediaopvoeding om ouders en kinderen met echt serieuze problemen te helpen.

Twee dagen na de uitzending reageerde NRC Handelsblad op dat appèl en vroeg of Mijn Kind Online die deskundigheid dan moest gaan inbrengen. Nee, antwoordde ik. De verslaggeefster vroeg door: "Is de NOMC met haar nieuwe cursus voor de 'social media professional' de oplossing dan?" Nee, ook niet. NOMC is nacholing, voor mensen die al werkzaam zijn in diverse beroepen. Mijn pleidooi bij EenVandaag betrof vooral de diverse beroepsleidingen in de jeugdzorg, waarin Mediapedagogiek als vak zou moeten worden geïntegreerd.

Hoe goed de opleiding ook is en hoe goede mediacoaches ook zijn, de NOMC leidt niet op voor de 'zware gevallen'. Dat merkte ook eerdergenoemde Sanne Kuyt, toen een ouder hem aanklampte met een (media)pedagogisch probleem. Hij wist zich er geen raad mee en wendde zich tot Mediaopvoeding.nl (waarachter een netwerk van experts zit).

Het artikel in NRC ging over het gebrek aan goede opleidingen op het gebied van mediaopvoeding; in dat kader ben ik ook gevraagd om een reactie. Maar wat in het uiteindelijke artikel vooral opviel was de aandacht voor de NOMC als opleiding. Die was niet positief.

De NRC-verslaggeefster legde het artikel vooraf aan mij voor – zoals bij NRC gebruikelijk – en gaf mij de gelegenheid het alleen op feitelijke onjuistheden in mijn uitspraken te controleren. Zij liet Liesbeth Hop weten dat het de volgende dag in de krant zou verschijnen. Hop, die het artikel niet te zien kreeg maar wel wist dat ik geciteerd was, vermoedde dat ik de bron van alle onheil was en plaatste een boze tweet waarin ze mij op het matje riep. Meer boze tweets volgden.

Ik begrijp dat wel. Als mijn organisatie negatief in het nieuws zou komen, in weerwil van al die goed opgeleide mediacoaches, zou ik ook briesen. Hop en Delver werken zich 'het rotje' en dat ik een en ander tegen NRC Handelsblad heb gezegd, ook al was dat in een heel andere context, heeft haar niet geholpen. Ik sta vierkant achter mijn uitspraken in het NRC-artikel, maar als ik had geweten dat de NOMC zo centraal had gestaan, had ik me voorzichtiger proberen uit te drukken. Niet ik, maar cursisten moeten oordelen over de NOMC als opleiding.

Is het na alle consternatie nu tijd voor harmonie en wellicht zelfs voor samenwerking – zoals gesuggereerd werd door diverse mensen op Twitter? Ik denk niet dat dat erin zit. Al die jaren dat MKO en van NOMC elkaar kennen, is het nooit tot een samenwerking gekomen. Dat is niet voor niets. Het ligt niet aan een verschil in twitter-temperament. Het ligt aan een verschil in visie. We willen beide 'een mediawijze samenleving', maar er zijn meerdere wegen die naar Rome leiden. MKO en de NOMC bewandelen ieder een andere weg.

Dat neemt niet weg dat we respect mogen hebben voor elkaars werk. De NOMC respecteert MKO, neem ik aan - getuige het feit dat het boek 'Contact' op de literatuurlijst staat. En ik heb respect voor wat de NOMC voor elkaar heeft gekregen: meer dan 800 mediawijsheid-ambassadeurs. Petje af!